

СТАТУС СРПСКОГ ЈЕЗИКА НА СРПСКИМ УНИВЕРЗИТЕТИМА

Сажетак: У раду¹ се анализира садашњи статус српског језика на државним универзитетима у Републици Србији и Републици Српској. Анализа обухвата статус: а) српског језика као предмета србистике, б) српског језика на учитељским и педагошким факултетима, в) српског језика на страним филологијама, г) српског језика на наставничким нефилолошким студијама, и г) српског језика на ненаставничким факултетима. Анализа је показала да се српском језику, мимо студија србистике, на осталим студијама поклања врло мало или готово нимало пажње, што доводи до опште слабе функционалне писмености.

Кључне ријечи: српски језик, српски универзитети, стране филологије, језик курикулума, вехикуларни језик, академски језик

1. Српски језик и српски универзитети

Под српским језиком овдје подразумејемо нормирани тип српског књижевног или стандардног језика, чији континуирани развој траје од Вука Стеф. Караџића до данас, без обзира на то што у том периоду, због политичког негирања науке или боље речено због политичке пресије, српски језик увијек именом није био српски, него је доживљавао различита преименовања: најприје у српскохрватски или хрваткосрпски, а потом, на крају XX вијека, и у тзв. „хрватски“, „босански/бошњачки“ и „црногорски“. Та ни на каквим научним нити правним аргументима незаснована политичка преименовања српског језика (Ковачевић 2012) нису, међутим, утицала на измјену лингвистичког идентитета српског језика (в. нпр. Ковачевић и Шћепановић 2011). Српски језик је тако, без обзира на свој номинацијски дисконтинуитет, задржао свој идентитетски лингвистички континуитет. Он је, попут свих других неспорних лингвистичких језика који се користе код различитих народа, полицентричан стандардни језик. Друкчије речено: српски као један језик

¹ Рад је урађен у оквиру пројекта 178014: *Динамика структура савременог српског језика*, који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије.

